

สงครามชิงภพ ไปดงบาดูลชีวิต

ชีวิตของสัตว์ทั้งหลายอย่างก้าวเข้าไปใกล้ความตาย อายุ
ที่มีอยู่ก็มีประมาณเพียงน้อยนิด ทุกชีวิตถูกมัจจุราช ต้อน
เข้าไปสู่ภพณะ ถูกความเสื่อมและความชราต้อนเข้าไปแล้ว
ย่อมไม่มีผู้ป้องกัน บุคคลเมื่อเห็นภัยในภพณะนี้ พึงเร่งสร้างกุศล
พึงทำบุญทั้งหลายที่นำความสุขมาให้

สงครามชิงภพ ปิณฑกุลชีวิต

๔๘

มนุษย์ทุกคนต่างปรารถนาจะได้ในสิ่งที่ดีที่สุด มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด พรั่งพร้อมทั้งความสุขและความสำเร็จทุกอย่าง แต่เราต้องยอมรับความจริงว่า ในโลกนี้ มักมีสองสิ่งควบคู่กันไปเสมอ คือมีลาภก็ต้องมีเสื่อมลาภ ได้ยศก็ต้องมีเสื่อมจากยศ ได้คำสรรเสริญก็ต้องมีเสียงซุบซิบนินทา บางช่วงชีวิตพรั่งพร้อมไปด้วยความสุข แต่บางช่วงก็ถูกความทุกข์กลุ้มรุมชีวิตเรามีสองด้าน ทั้งด้านมืดของความทุกข์ และด้านสว่างของความสุข หากเรากล้าหาญพอที่จะก้าวออกมาสู่ที่แจ้ง เราจะมีโอกาสพบแสงสว่าง ถ้าเราออกจากมุมมืดของชีวิต ออกจากความคิดที่หมกมุ่นด้วยปัญหา แล้วทำใจให้สงบ เราจะพบทางออก เพราะใจที่สงบเป็นสมาธิ จะทำให้ดวงปัญญาเราสว่าง และเป็นทางมาแห่งความสุขความสำเร็จที่สมบูรณ์ในชีวิตของทุกคน

มีวาระแห่งพุทธสุภาสิตใน อุปนยสูตร ความว่า

“ชีวิตของสัตว์ทั้งหลายย่างก้าวเข้าไปใกล้ความตาย อายุที่มีอยู่ก็มีประมาณเพียงน้อยนิด ทุกชีวิตถูกมัจจุราชนัดดองเข้าไปสู่มรณะ ถูกความเสื่อมและความชราดองเข้าไปแล้ว ย่อมไม่มีผู้ป้องกัน บุคคลเมื่อเห็นภัยในขณะนี้ พึงเร่งสร้างกุศล พึงทำบุญทั้งหลายที่นำความสุขมาให้”

ชีวิตเราเป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุด เราควรเลือกทำแต่สิ่งที่ดีๆ

สงครามชิงภพ ปิ๊งบดูลชีวิต

๔๕

ไม่ว่าเราจะทำดีหรือทำชั่ว ล้วนเสียเวลาเท่ากัน แต่ผลที่ได้นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง มีวิบากเป็นสุขและทุกข์ชนิดเปรียบเทียบกันไม่ได้ เราทุกคนกำลังถูกพญามัจจุราชตอนเข้าไปสู่ความตาย ไม่มีผู้ใดป้องกันต้านทานไว้ได้ เพราะความตายไม่มียกเว้นเขาผู้ใด มีแต่บุญและกรรมเท่านั้น ที่จะเป็นที่พึงให้แก่เราในลัมปรายภพได้

บุญที่ทำอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้มั่นใจได้ว่า ก่อนหลับตาลาโลก เราจะต้องอั่งว่างเปล่าเปลี่ยว เพราะมีที่พึ่งมีเพื่อนแท้ที่จะนำเราไปสู่สุคติภูมิ ในยามศึกสงครามชิงภพปิ๊งบดูลชีวิต ตอนนั้นเป็นตอนที่สำคัญที่สุด ขณะใกล้ตายภาพแห่งการกระทำที่เราทำผ่านมาจะฉายให้เห็น เรียกว่าอาสันนกรรม คือการกระทำทั้งที่ดีและไม่ดีในตอนใกล้จะตาย ซึ่งมีทั้งฝ่ายที่เป็นกุศลและเป็นอกุศล ถ้าอย่างไหนแรงกล้ามากกว่ากัน ฝ่ายนั้นก็จะมาปรากฏให้เห็นก่อน เป็นกรรมนิมิตให้เห็น และจะเห็นคตินิมิตต่อไป

*ดังเช่นเรื่องของโทวาริกทมิฬเทวา ซึ่งกว่าจะได้ไปเกิดเป็นเทวดา ชีวิตเกือบจะย่ำแย่ แต่เพราะได้พระมาโปรดแท้ๆ

*ภูมิวิลาสินี (พระพรหมโมลี)

สงครามซึ่งภพ ปิตงบุคคลชีวิต

๕๐

จึงทำให้มีคติณิมิตที่ดีก่อนตาย ละโลกไปก็ได้ไปบังเกิดในสุคติ
โลกสวรรค์ เรื่องมีอยู่ว่า

ในสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราที่หมู่บ้าน-
มธัญคณาคาม มีบุรุษหนุ่มสูงใหญ่ผู้หนึ่ง มีร่างกายกำยำล่ำสัน
ผิวสีดำนามเป็นที่รู้จักกันทั่วคือนายโทวาริกทมิฬ อาชีพเป็น
พรานเบ็ด คือตกปลาหาเลี้ยงชีพ มีฝีมือในการจับปลานั้นเก่งกาจ
จนเป็นที่เลื่องลือ เขาหลงไปทำปาณาติบาต ทำเป็นอาชิลินโดย
ไม่ตระหนักถึงบาปบุญคุณโทษ หลังจากได้ปลามากพอต่อ
ความต้องการแล้ว เขาจะจัดแบ่งปลาออกเป็น ๓ ส่วน คือ
แลกเป็นค่าข้าวสารส่วนหนึ่ง เป็นค่านมขັນส่วนหนึ่ง และทำ
เป็นกับข้าวรับประทานเองอีกส่วนหนึ่ง

เขาเลี้ยงชีพด้วยวิธีการนี้มาตั้งแต่หนุ่มจนถึงวัยชรา นับ
เป็นเวลา ๕๐ ปีเศษ จนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการหาปลา ยากที่จะ
หาผู้ใดในหมู่บ้านเทียบได้ ต่อมาเขาล้มป่วยลง เป็นไข้หนัก
จนลุกขึ้นไม่ได้ ภรรยาเป็นผู้ดูแลเขาคนเดียวผู้ป่วย ช่วงนี้เป็น
ตอนที่สำคัญของชีวิต เพราะเป็นการเปลี่ยนภพ จากสังขาร
ร่างกายซึ่งใช้มาตลอดชีวิตจนเสื่อมและไม่อาจจะตั้งอยู่ได้อีกต่อไป

ขณะกำลังนอนครวญครางเพราะทุกข์เวทนาแรงกล้า
เขาเห็นภาพกรรมปาณาติบาตที่ได้ทำมาตลอดชีวิต อาสันนกรรม
ฝ่ายอกุศลมาฉายให้เห็น เป็นภาพกรรมชั่วก่อนใกล้ละโลก

สงครามชิงภพ ปิตงบลชีวิต

๕๑

มาฉายให้เห็น ซึ่งตนเห็นอยู่คนเดียว ภรรยาไม่เห็น เขารู้คตินิมิต
ของตนว่า ตายแล้วจะต้องไปสู่อบายภูมิแน่นอน เพราะทั้ง
กรรมนิมิตและคตินิมิตที่เป็นทุกติปรากฏชัดเจน จิตจึง
เศร้าหมองมาก

ขณะนั้น มีพระเถระรูปหนึ่ง ชื่อ จุฬปิณฑปาตียติสสเถระ
ซึ่งจำพรรษาอยู่ในคีรีวิหารใกล้บ้านของนายโทวาริกทมพิท
ท่านรู้ว่า เขากำลังป่วยหนักใกล้ตาย เกิดความสงสาร และคิดที่
จะอนุเคราะห์ จึงไปปรากฏตัวกับภรรยาของเขาผู้ซึ่งกำลังเศร้า
โศกอยู่ให้เห็น

เมื่อภรรยาเห็นพระเถระมายืนอยู่หน้าประตูเรือน จึง
กระซิบบอกสามีว่า มีพระมา สามิคิดว่า พระคงมาด้วยธุระใดหนึ่ง
หรือไม่ก็มาบิณฑบาต เราจะไปเอาข้าวปลาที่ไหนมาให้ท่านละ
ยิ่งป่วยอย่างนี้ ไม่มีแรงลุกไปต้อนรับท่าน จึงบอกภรรยาให้
นิมนต์ท่านไปโปรดข้างหน้าก่อน

ภรรยาคู่ยากได้ไปนิมนต์พระว่า “ขอให้ท่านไปโปรดคน
ข้างหน้าก่อน” พระเถระไม่ไป เพราะตั้งใจมาโปรดโดยเฉพาะ
จึงบอกว่า “อาตมาจะมาโปรดสามีของโยม” แล้วเข้าไปดูผู้ป่วย
ถามถึงอาการว่า พอทุเลาลงบ้างหรือยัง เขาตอบว่า “ไม่ทุเลาเลย
พระคุณเจ้า กลับทรุดหนักยิ่งขึ้น”

สงครามชิงภาพ ปิณฑกุลชีวิต

๕๒

พระเถระพิจารณาอายุสังขารแล้ว รู้ว่าอีกไม่นานเขาจะต้องตาย ถ้าไม่รีบช่วยไว้ เขาจะมีอบายเป็นที่ไป จึงแนะนำว่า “ให้ลืมทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตที่ผ่านมา แม้กระทั่งความห่วงใยในบุตรและภรรยา แล้วตั้งใจฟังเรา ตอนนี้สิ่งอื่นที่จะเป็นที่พึ่งนอกจากพระรัตนตรัยไม่มีอีกแล้ว ขอให้ท่านจงตั้งใจรับสรณคมน์เถิด เมื่อขอถึงไตรสรณคมน์แล้ว จงสมาทานศีลสืบไป” พระเถระให้เขาทำจิตให้เลื่อมใส ให้ระลึกนึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่ระลึก และทำใจให้ชื่นบาน

ในช่วงสงครามชิงภาพปิณฑกุลชีวิตนี้สำคัญที่สุด เป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อว่า จะไปสู่สุคติภูมิหรือทุคติภูมิ โชคดีที่ยังมีบุญได้ยอดกัลยาณมิตรชั้นเยี่ยม ไปแนะนำเคล็ดลับของชีวิตก่อนละโลก จากแต่เดิม ภาพกรรมนิมิตที่เห็นเป็นภาพปาณาติบาต ก็เปลี่ยนเป็นภาพพระรัตนตรัยขึ้นมาแทน แต่เขายังไม่ทันได้รับศีลก็หมดลมไปก่อน แต่ไปด้วยใบหน้าและรอยยิ้มที่เปี่ยมสุข ละโลกแล้วจึงได้ไปบังเกิดเป็นเทวดาชั้นจาตุมหาราชิกา ชื่อว่า โทวาริกทมิฬเทพบุตร

เมื่อพระเถระรู้สุคติภพของเขา ก็กล่าวกับเทพบุตร-โทวาริกทมิฬ ผู้ยืนพนมมืออยู่กลางอากาศว่า “ถ้าท่านไม่ขาดใจไปก่อน และได้สมาทานศีล ท่านจะได้เข้าไปเป็นสหายแห่ง

สงครามชิงภาพ ปิดงบลชีวิต

๕๓

ทวยเทพชั้นดาวดึงส์” ภรรยาเมื่อรู้คติการจากไปของสามีว่า
ไปดี นางเกิดความปิติใจและความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยยิ่งนัก
ได้สมาทานศีล ๕ และยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งจนตลอดชีวิต

จากเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ชีวิตของคนๆ หนึ่ง จากชีวิตที่
เคยอยู่แต่ในมุมมืดของการเบียดเบียนฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ก็มามี
ชีวิตที่สว่างเมื่อก้าวเดินตามทางของบัณฑิต ประพฤติตามหลัก
คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังมีพระสงฆ์สาวกเป็นผู้นำ
ทางชีวิตที่ถูกต้องปลอดภัย ก็ยังเป็นสิริมงคล นับเป็นนิมิตหมายว่า
ชีวิตที่สว่างมา จะยังคงสว่างอยู่ และจะสว่างไปอย่างแน่นอน

การดำรงชีวิตอยู่และการจากไปตามหลักพุทธวิธี เป็น
ศิลปะชั้นสูง ผู้ใดไม่รู้เทคนิคตรงนี้อันตราย แต่ถ้าจับหลักได้ว่า
จิตผ่องใสไม่เศร้าหมอง ย่อมมีสุคติเป็นที่ไป จิตเศร้าหมอง
ไม่ผ่องใส ย่อมมีทุคติเป็นที่ไป แล้วพยายามทำให้ใสๆ ไม่ให้หมอง
ทำบุญให้เต็มที่ รับรองว่า จะปิดฉากสงครามชิงภาพได้อย่างผู้มี
ชัยชนะอันงดงาม มีสุคติเป็นที่ไปอย่างแน่นอนกันทุกคน

